

Kui Sinno jure ruttawad
Ja põlves seiswad Sinno ees,
Siiš olle nende abbimees!

Kui kõriva on veel mõnne süddas
Ja temma ahne, sitke meel
Ei tunne teise raskest hääda
Ja isse ellab rõõmo sees,
Siiš temma süddant põra Sa,
Et ta saaks waesid aitama!

Muud ülleüldes jágo tanna
Kõik meie õn ja õnnetus
So holeks Jummal! Sinno sõnna,
On meie ainus rõõmuustus;
Kül Sinna sell'gi aastal tead,
Mill' wiisi Sa meid üllat pead!

Kaukaussema kohtomõistmine.

Et Wennema sõa-waed vågga kaua aega
Kaukausse mággede al, mäerahwaga sõddinud,
kus tuhhanded omma elo on játnud, sedda

måsletawad kül veel paljo rahwast. Se kõige hirmsam ja haledam olli nende luggo, kes mäe-rahwa kätte wang'i juhtusid; iissiárranis siiš, kui üks lahhing mõdas olli, ehk ka muid, kui nemmad pü peal wáljas käisid ja ühhe rõbera kätte said, sedda rõtsid tinni ja ka muud asjad ja lomad, mis kätte said, wisid nemmad árra. Innimesed müsid nemmad Armenia ehk Persia rahwale párris-orjats.

Üks våepealik, kes kaua aega nende käes wangis olnud ja párrast immelikkul wiisi árra peásnud, annab meile mõnda hirmust asja teada. Temma hakkab nenda:

Aastal 1840, Jani fu 10mal páewal, olli neil wenne våggedega suur lahhing, mis hommiko warra páwa töusmisel hakkas ja öhtul párrast páwa lõppes, ja mäe-rahwa kätte rõit jái ja paljo warra ja wangisi üles mággede peale árra wiisi. Wangisi oolid 138 meest.

Üllewel mággede peal, ühhes laggedas kohatas, kus paks mets ümber seisab, on nende paik. Selle keskel on üks okstest ja pudest üles tehtud telk ehk hone, mis wálja poolt